Vatican.
Bibliotheca Vaticana
Codices Armeni
F. C. Conybeare:
recensuit
Romae 1927
v. 90.

Arm.

Sg. nid. 60 (olim L. IV. 12. An. 1634 (Arm. 1083)
chart., mm. 210×152, ff. XV, 252.

F1v: Il presente Codice Armeno contiene Canoni degli antichi Concili antichi e dei Padri Graeci ed Armeni dei primi secoli; ed in alte varie Regole per decidere le questioni forensi. Fu copiato in Rodosto da un certo Haciadur nell'era Armena 1080. Vulgare 1631. Dono del Signore D. Stefano Antonio Ancher di Ancira Vescovo di Claudiopoli e Condittore del Vicario degli Armeni di Constantinopoli 1797.

F. 131 subscriptio primae partis: «Finit. Ego Hačatur sum Leopolitanus qui sanctas canones exaravi anno gentis Armenorum 1083 (A.D. 1633-4) in loco provinciae Rhaedesti (Rodosto) vel Tekirdagh ad portam (ecclesiae) nuper s. Ioanni evangelistae dicatae, praefectis sanctis cleris domino Gregorio eximio oratore et magistrorum primo et caeteris presbyteris hic congregatis. Praeterea ego Hačatur sum peccatorum captivus, multorum talentorum debitor, plenus peccatorum omnis generis, prorsus inutilis chatiechus. Absoluta est Dei misericordia liber hic canonum die vicensima tertia mensis augusti in memoriam domini Minae Scripturarum discipuli et praeconis D.N.I.C. cui gratias omnes det Spiritus sanctus nunc et in aeterna saecula. Amen.

«Mense aprilii, die decima tertia Pascha fuit, sed Graecorum gens perperam Pascha celebravit die sexta aprilis.

«Adversus gentem nostram Armenorum nefandam iniuriam fecerunt, sicut Iudaei adversus Dominum et sicut Iudas qui Dominum nostrum pro

(Rodosti)

triginta argenteis vendidit, nam pro ducentis oneribus pecuniae additis nos tradiderunt impiae genti Agarenorum, regi et ministro (vezir).

„Archipresbyter quidam Minas et christianus Saphar martyrium passi sunt Constantinopoli in medio tribunalis (divan). Et tunc super eos lux effulsit, quam omnes viderunt, eximie laudantes Deum et glorificantes. Et (impii) dixerunt: tollite eos sepelite-que iuxta legem vestram, quia innocentes (erant). Valde igitur gaudisi sunt θεόδοξοι christiani, erubuerunt vero traditores, gens graecorum, dicentes: caput ruberum habent qui cum capite rubro (kizil-bak) nati sunt. Fratres mei, narrationem nimis produxi usque ad fastidium lectorum, mille verba unum computate, christianus enim parum valet multiloquium. Laus Deo, Pater noster, qui es in coelis.

Gregorius, presbyter Rhaechertinus χυρόγεωργος σ. 60.